

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

P9_TA(2022)0426

Poszanowanie praw człowieka w Egipcie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2022 r. w sprawie poszanowania praw człowieka w Egipcie (2022/2962(RSP))

(2023/C 167/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Egiptu,
 - uwzględniając oświadczenia w sprawie Egiptu złożone przez rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa,
 - uwzględniając unijną politykę sąsiedztwa i wspólny komunikat z 9 lutego 2021 r. pt. „Odnowione partnerstwo z południowym sąsiedztwem – Nowy program na rzecz regionu śródziemnomorskiego” (JOIN(2021)0002),
 - uwzględniając 13. posiedzenie międzyparlamentarne UE–Egipt, które odbyło się 29 września 2022 r.,
 - uwzględniając protokół ustaleń między UE, Egiptem i Izraelem w sprawie współpracy związanej z handlem, transportem i wywozem gazu ziemnego do Unii Europejskiej, podpisany w Kairze 15 czerwca 2022 r.,
 - uwzględniając najnowsze oświadczenie rzecznika Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka w sprawie Egiptu,
 - uwzględniając powszechny okresowy przegląd praw człowieka przeprowadzony przez Radę Praw Człowieka ONZ w odniesieniu do Egiptu w latach 2019–2020,
 - uwzględniając oświadczenie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z 8 listopada 2022 r., w którym zaapelował o natychmiastowe uwolnienie Alaa Abdela Fattaha,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci, tortur, wolności wypowiedzi, obrońców praw człowieka, przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz praw osób LGBTI,
 - uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z 1989 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, Konwencję o prawach dziecka, a także Arabską kartę praw człowieka, które to akty Egipt ratyfikował,
 - uwzględniając konstytucję Egiptu, w szczególności jej art. 52 dotyczący zakazu wszelkiego rodzaju tortur, art. 73 dotyczący wolności zgromadzeń i art. 93 dotyczący wiążącego charakteru prawa międzynarodowego praw człowieka,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Egipt był gospodarzem 27. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu (COP27) w Szarm el-Szejk; mając na uwadze, że w związku z tym międzynarodowym wydarzeniem zwrócono uwagę na wewnętrzne represje w Egipcie stosowane, aby stłumić pokojowy i zasadny głos społeczeństwa obywatelskiego;

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

- B. mając na uwadze, że w 2021 r. Egipt zainicjował krajową strategię w dziedzinie praw człowieka i związany z nią dialog krajowy, co oficjalnie służyło poprawie przestrzegania praw człowieka i stworzeniu bardziej inkluzywnego środowiska politycznego; mając na uwadze, że w kwietniu 2022 r. powołano egipski prezydencki komitet ds. ułaskawień i powierzono mu zadanie prowadzenia z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego dochodzeń w sprawach dotyczących więźniów, których sytuacja nie odpowiada międzynarodowym standardom praw człowieka; mając na uwadze, że komitet pominął poważne przeszłe i trwające naruszenia praw człowieka oraz że rok po rozpoczęciu krajowej strategii w dziedzinie praw człowieka i dialogu narodowego w Egipcie nie nastąpiły żadne istotne zmiany; mając na uwadze, że Podkomisja do spraw Politycznych, Praw Człowieka i Demokracji – Sprawy Międzynarodowe i Regionalne, powołana w wyniku układu o stowarzyszeniu między Egiptem a Unią Europejską, stanowi główne ramy rozmów obu stron na temat praw człowieka; mając na uwadze, że następane posiedzenie tej podkomisji odbędzie się 8 grudnia 2022 r. w Kairze;
- C. mając na uwadze, że przed organizacją COP27 Egipt nie zmienił żadnego istotnego aktu prawnego, m.in. jeśli chodzi o prawa do wolności wypowiedzi, pokojowych zgromadzeń i zrzeszania się oraz wolność mediów, mimo że zapewnienie przestrzeni dla społeczeństwa obywatelskiego jest wspólnym zobowiązaniem zapisanym w priorytetach partnerstwa UE-Egipt i przewidzianym w egipskiej konstytucji; mając na uwadze, że nie zniesiono stanu wyjątkowego, który obowiązuje od 2017 r.; mając na uwadze, że nadal trwają masowe procesy sądowe i masowe aresztowania – dziesiątki tysięcy cywilów stają przed sądami wojskowymi i sądami nadzwyczajnymi ds. bezpieczeństwa państwowego; mając na uwadze, że 8 lipca 2021 r. specjalni sprawozdawcy ONZ ds. prawa do wolności zgromadzania się i zrzeszania się, ds. obrońców praw człowieka i ds. ochrony praw człowieka podczas zwalczania terroryzmu wspólnie wyrazili zastrzeżenia co do egipskiej ustawy o organizacjach pozarządowych z 2019 r., ustawy o zwalczaniu cyberprzestępczości i przestępczości związanej z technologiami informacyjnymi z 2018 r., ustawy o podmiotach terrorystycznych z 2015 r. oraz ustawy o zgromadzeniach publicznych i pokojowych demonstracjach z 2013 r.; mając na uwadze, że według egipskiej Komisji Praw i Wolności w okresie od 1 października do 14 listopada 2022 r. egipski rząd zatrzymał 734 osoby w 18 guberniach;
- D. mając na uwadze, że w listopadzie 2022 r. obrońca praw człowieka Alaa Abdel Fattah, który przez większość ostatniego dziesięciolecia był arbitralnie przetrzymywany pod niepotwierdzonymi zarzutami, przerwał prowadzony od kwietnia 2022 r. strajk głodowy, gdy w stanie bliskim śmierci w celi więziennej został na siłę nakarmiony; mając na uwadze, że z chwilą rozpoczęcia COP27 Alaa Abdel Fattah przestał przyjmować płyny; mając na uwadze, że Alaa nadal nie ma możliwości kontaktu ze służbami konsularnymi Zjednoczonego Królestwa, oraz mając na uwadze, że jego prawnikowi odmówiono zezwolenia na odwiedzin; mając na uwadze, że w następstwie nacisków międzynarodowych rodzinie Alaa sporadycznie zezwalano w przeszłości na widzenie z nim;
- E. mając na uwadze, że rząd egipski wykluczył niezależne grupy działające na rzecz praw człowieka z udziału w COP27 za pomocą niejawną procedurą rejestracji kontrolowanej przez rząd, w wyniku której wyeliminowano grupy krytyczne wobec rządu egipskiego, poprzez nadmierne ograniczenie wolności pokojowych zgromadzeń poza miejscem konferencji COP27 oraz nieuzasadnione opóźnienia w wydawaniu wiz osobom przyjeżdżającym z zagranicy; mając na uwadze, że tylko niektóre niezależne grupy działające na rzecz praw człowieka i obrończyni praw Sanaa Seif mogły uczestniczyć w konferencji dzięki pomocy organizacji międzynarodowych;
- F. mając na uwadze, że obrońcy praw kobiet, osoby LGBTIQ, a także obrońcy praw Koptów są nadal nękani, zastraszani, aresztowani i przetrzymywani; do osób tych należą Patrick George Zaki, którego nadal obowiązuje zakaz podróży i czeka proces przed państwowym sądem nadzwyczajnym, gdyż krytykował politykę rządu wobec chrześcijan koptyjskich, oraz influencerki Haneen Hossam i Mawada Al Adham, które w 2020 r. zostały skazane na trzy i dwa lata więzienia pod sfabrykowanymi zarzutami obrazy moralności, ponieważ beztrosko tańczyły w filmikach na TikToku;
- G. mając na uwadze, że na dziewiątym posiedzeniu Rady Stowarzyszenia UE i Egiptu, które odbyło się 20 czerwca 2022 r., oraz w priorytetach partnerstwa na lata 2021–2027 przyjętych 19 czerwca 2022 r. potwierdzono zobowiązanie obu stron do propagowania demokracji, podstawowych wolności i praw człowieka, równości płci i równych szans;
- H. mając na uwadze, że Egipt jest od dawna strategicznym partnerem UE, podzielającym cele budowania stabilności, pokoju i dobrobytu w regionie Morza Śródziemnego i Bliskiego Wschodu, oraz mając na uwadze, że odgrywa on ważną rolę w utrzymaniu stabilności w regionie; mając na uwadze, że EU jest największym partnerem gospodarczym Egiptu

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

i jego głównym źródłem inwestycji zagranicznych; mając na uwadze, że w czerwcu 2022 r. UE i Egipt przyjęły priorytety partnerstwa w wielu obszarach, obejmujących bezpieczeństwo, zwalczanie terroryzmu i reformę wymiaru sprawiedliwości; mając na uwadze, że Egipt poparł rezolucję ONZ potępiającą aneksję ukraińskich regionów przez Rosję oraz nadal popiera działania UE i społeczności międzynarodowej zmierzające do zakończenia rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że Egipt wraz z UE i Izraelem podpisał protokół ustaleń, aby ograniczyć import gazu z Rosji w następstwie jej agresji na Ukrainę; mając na uwadze, że Komisja przeznaczyła dla Egiptu 100 mln EUR z Instrumentu na rzecz Żywności i Zwiększania Odporności, aby pomóc mu uporać się z brakami żywności spowodowanymi rosyjską napaścią na Ukrainę;

1. głęboko ubolewa nad utrzymującym się brakiem podstawowych praw i wolności politycznych w Egipcie, w tym w kontekście organizacji COP27 w Szarm el-Szejk; ubolewa, że COP27 nie spowodowała poprawy pod względem poszanowania praw człowieka;

2. z całą stanowczością potępia stosowaną przez władze egipskie cenzurę oraz nękanie i zastraszanie przedstawicieli egipskiego społeczeństwa obywatelskiego, do czego dochodziło nawet w międzynarodowych siedzibach ONZ, a także nową falę aresztowań i zatrzymań w związku z COP27; wyraża poparcie dla rządu Niemiec, który 13 listopada 2022 r. wniósł skargę przeciwko władzom egipskim w związku z nadmierną kontrolą bezpieczeństwa stosowaną wobec uczestników w niemieckim pawilonie na COP27; ubolewa, że niezależnym egipskim organizacjom pozarządowym odmówiono jednorazowej rejestracji na COP27 i że tylko garstce udało się na nią dostać, a to tylko dzięki temu, że organizacje międzynarodowe dały im własne przepustki; ubolewa, że władze egipskie wyselekcjonowały te organizacje społeczeństwa obywatelskiego, które ich nie krytykują; podkreśla, że społeczności lokalne i organizacje pozarządowe z Synaju – jako uprawnione zainteresowane strony – powinny zostać dopuszczone do udziału w COP27, skoro konferencja odbywała się na tym półwyspie; ubolewa, że Egipt stosował tajne procedury z niejawnymi kryteriami wyboru, aby wykluczyć krytyczne organizacje pozarządowe zajmujące się prawami człowieka; wzywa władze egipskie aby nie podejmowały żadnych środków odwetowych wobec tych egipskich obrońców praw człowieka i działaczy, którzy publicznie wyrażali zaniepokojenie łamaniem praw człowieka przez Egipt podczas COP27;

3. zdecydowanie potępia ciągle arbitralne i tymczasowe aresztowania dziesiątek tysięcy więźniów sumienia w Egipcie, z których wielu jest przetrzymywanych w nieludzkich warunkach bez dostępu do sprawiedliwego procesu lub podstawowych praw, co udokumentowano w egipskich więzieniach politycznych w Wadi an-Natrun i Badr; zauważa, że w kwietniu 2022 r. prezydencki komitet ds. ułaskawień zwolnił lub ułaskawił niewielki odsetek więźniów politycznych w Egipcie, a mianowicie z arbitralnego aresztu tymczasowego zwolniono od 800 do 1 000 więźniów; podkreśla, że według egipskich organizacji pozarządowych i Amnesty International od tego czasu co najmniej 1 953 Egipcjan zostało arbitralnie aresztowanych i jest przetrzymywanych;

4. apeluje do władz egipskich, aby natychmiast uwolniły następujące osoby: Mohamed „Oxygen” Ibrahim, Mohamed Adel, Alaa Abdel Fattah, troje prawników uhonorowanych w 2020 r. nagrodą za obronę praw człowieka Rady Izb Adwokackich i Stowarzyszeń Prawniczych Unii Europejskiej, a mianowicie Ibrahim Metwally Hegazy, Mohamed El Baqer i Hoda Abdelmoniem, a także Ezzat Ghoneim, Ahmed Amasha, Abdel Moneim Aboul Fotouh, Mohamed El Kassas, Ziad Abu El Fadl, Aisha El Shater, Mohamed Abo Houraira, Manal Agrama, Marwa Arafa, Hala Fahmy, Safaa El Korbagy, Tawfik Ghanim, Seif Thabit, Safwan Thabit, Sherif al Roubi, Anas El-Beltagy, Ahmed Douma, Mohamed Adel Fahmy, Nermin Hussein, Haneen Hossam, Mawadda el-Adham, Ismail Iskandarani, Seif Fateen, Hisham Genena, Omar Mohammed Ali, Aymen Moussa, Omar el Hout, Ahmed Moussa Abd El Khaleq i Ahmed Fayeze oraz wiele innych osób niesłusznie przetrzymywanych; podkreśla, że te kobiety i ci mężczyźni to egipscy obrońcy praw człowieka, dziennikarze, pokojowi aktywiści, politycy, influencerki lub biznesmeni, którzy odmówili sprzedaży majątku wojsku; wzywa władze egipskie, aby zniosły zakaz podróży, któremu podlegają Patrick George Zaki i Mahinour Al-Masry;

5. apeluje do władz egipskich o natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie obrońcy praw człowieka i pokojowego aktywisty, mającego obywatelstwo brytyjskie i egipskie Alaa Abdela Fattaha, laureata nagrody Deutsche Welle i Reporterów bez Granic, który jest arbitralnie przetrzymywany przez większość ostatniego dziesięciolecia pod bezpodstawnymi zarzutami w związku z pokojowymi i zasadnymi apelami o więcej praw i wolności, a którego przypadek zdecydowanie nie jest odosobniony, oraz nalega na pozwolenie mu na szybki wyjazd do Zjednoczonego Królestwa; podkreśla, że zarówno kanclerz Niemiec Olaf Scholz, jak i prezydent Francji Emmanuel Macron wezwali do jego uwolnienia;

6. ponownie z całą mocą potępia powszechne stosowanie tortur przez egipski aparat bezpieczeństwa; przypomina, że egipska rewolucja 25 stycznia 2011 r. rozpoczęła się w wyniku publicznego oburzenia na bezkarność policji, między innymi w związku z torturowaniem i zamordowaniem blogera Khaleda Saida; apeluje do Egiptu o pełną współpracę z władzami włoskimi w postępowaniu w sprawie zamordowania włoskiego doktoranta Giulio Regenio, który,

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

torturowany przez funkcjonariuszy sił bezpieczeństwa, zmarł w 2016 r.; ponawia w szczególności apel o powiadomienie generała Tarika Sabira, pułkownika Athara Kamela Mohameda Ibrahima, pułkownika Uhsama Helmiego i majora Magdiego Ibrahima Abdelala Sharifa o postępowaniu sądowym prowadzonym przeciwko nim we Włoszech; z całą stanowczością potępia tortury ze skutkiem śmiertelnym, którym poddano ekonomistę Aymana Hadhouda – przetrzymywany przez funkcjonariuszy sił bezpieczeństwa po uprowadzeniu w związku z krytyką polityki gospodarczej, zmarł on 5 marca 2022 r.; głęboko ubolewa, że egipska prokuratura nie zarządziła niezależnej autopsji ani nie prowadzi wiarygodnego postępowania;

7. wzywa Egipt, aby uwolnił wszystkich 21 dziennikarzy, którzy obecnie są więzieni tylko dlatego, że wykonywali swoją pracę, co zostało udokumentowane przez Reporterów bez Granic i Komitet Ochrony Dziennikarzy; podkreśla prawo wszystkich Egipcjan do dostępu do informacji bez cenzury rządowej; odnotowuje decyzję, podjętą pod presją na początku COP27, o zezwoleniu na dostęp do niektórych stron internetowych należących do organizacji pozarządowych zajmujących się prawami człowieka i do niezależnych gazet, np. Medium, Mada Masr czy Human Rights Watch; zaznacza jednak, że takie strony internetowe powinny być zawsze dostępne dla Egipcjan, również po konferencji;

8. w związku z tym apeluje do władz egipskich o uwolnienie wszystkich następujących dziennikarzy przetrzymywanych od listopada 2022 r.: Khaled Abdelwahab Radwan, Ahmed Fayez, Alaa Abdel Fattah, Ismail Alexandrani, Mohamed Ibrahim (vel Mohamed Oxygen), Ahmed Allaam, Hamdi al-Zaeem, Tawfik Ghanem, Rabie al-Sheikh, Adallah Shusha, Khaled Sahloob, Bahaa al-Din Ibrahim Nemat Allah, Hisham Abdel Aziz, Mohamed Said Fahmy, Badr Mohamed Badr, Raouf Ebeid, Mostafa Saad, Mohamed Mostafa Moussa, Mahmoud Saad Diab oraz Amr Shnin;

9. wzywa władze egipskie, aby położyły kres dyskryminacji i zagwarantowały wszystkim Egipcjanom, niezależnie od ich wyznania lub przekonań, rzeczywistą równość wobec prawa i w praktyce, zgodnie z konstytucją; zwraca uwagę na utrzymującą się od dawna dyskryminację mniejszości, takich jak mniejszość koptyjska i wyznawcy bahaizmu; apeluje do Egiptu o przegląd praw dotyczących bluźnierstwa, aby zapewnić wolność sumienia i prawa mniejszości religijnych;

10. apeluje do Egiptu, aby przestrzegał podstawowych standardów międzynarodowych dotyczących wolności zrzeszania się i uchylił represyjną ustawę nr 149/2019 o organizacjach pozarządowych, która podporządkowuje całą działalność kontroli rządowej; podziela zastrzeżenia wyrażone przez ekspertów ONZ ds. praw człowieka co do egipskiego arsenału prawnego służącego ograniczaniu wolności zrzeszania się, wypowiedzi i prasy oraz prawa do pokojowych zgromadzeń pod pretekstem walki z terroryzmem; apeluje do Egiptu o nowelizację lub uchylenie ustawy o zwalczaniu cyberprzestępczości i przestępczości związanej z technologiami informacyjnymi z 2018 r., ustawy o podmiotach terrorystycznych z 2015 r. oraz ustawy o zgromadzeniach publicznych i pokojowych demonstracjach z 2013 r.; po raz kolejny wzywa władze egipskie, aby zamknęły sprawę 173/2011, znaną jako „sprawa finansowania zagranicznego”, oraz zniosły wszystkie zakazy podróży i blokady aktywów nałożone na 31 pracowników organizacji pozarządowych zajmujących się prawami człowieka;

11. wzywa parlament Egiptu, aby przyspieszył uchwalenie kompleksowej ustawy o przemocy wobec kobiet, szczególnie o zabójstwach honorowych; wzywa władze egipskie, aby ponownie wyraziły sprzeciw wobec okaleczania żeńskich narządów płciowych oraz skutecznie ścigały tych, którzy nadal to praktykują; zaleca władzom Egiptu wzmocnienie współpracy z UE w poszukiwaniu nowych sposobów dalszej ochrony kobiet przed wykorzystywaniem seksualnym oraz przed przemocą ze względu na płeć; z całą możliwą mocą potępia zabójstwa ze względu na płeć;

12. wzywa władze egipskie, aby zaprzestały aresztowań i ścigania za stosunki seksualne za obopólną zgodą między osobami dorosłymi, w tym stosunki między osobami tej samej płci lub stosunki oparte na ekspresji płciowej, oraz aby natychmiast uwolniły osoby LGBTIQ+, które pozostają arbitralnie przetrzymywane, często w nieludzkich warunkach;

13. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzone niedawno w prawie egipskim zmiany dotyczące pracy dzieci i małżeństw dzieci; wzywa jednak władze Egiptu, aby jeszcze bardziej zaostrzyły stosowanie przepisów dotyczących małżeństw dzieci oraz umocniły systemy szkolnictwa i publiczne służby ochrony dzieci, które zapobiegają znęcaniu się nad dziećmi i reagują na takie przypadki, tak aby zapewnić dodatkową ochronę dzieci przed tymi zjawiskami;

14. apeluje do Egiptu o zniesienie kary śmierci, a także ogłoszenie ze skutkiem natychmiastowym moratorium na jej stosowanie; ubolewa, że w ostatnim dziesięcioleciu Egipt znalazł się w gronie państw należących do największych winowajców, jeśli chodzi o stosowanie kary śmierci, także wobec młodocianych przestępców;

15. ponawia apel do wszystkich państw członkowskich UE i do delegatury UE o udział w procesach egipskich i zagranicznych obrońców praw człowieka, dziennikarzy i związkowców oraz do odwiedzania ich w miejscach, w których są przetrzymywani;

Czwartek, 24 listopada 2022 r.

16. apeluje do państw członkowskich UE, aby na forum Rady Praw Człowieka ONZ popierały mechanizm monitorowania i zgłaszania poważnych naruszeń praw człowieka w Egipcie; przypomina, że UE powinna uwzględnić kwestie praw człowieka we wszystkich rozmowach na wysokim szczeblu z egipskimi urzędnikami, w tym na forum Rady Stowarzyszenia UE–Egipt; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, aby uwypuklały wzajemne powiązania między rozwojem demokratycznym a wzrostem gospodarczym; wzywa ONZ, aby ustanowiła kryteria dla krajów goszczących dotyczące dostępu społeczeństwa obywatelskiego i wolności słowa podczas przyszłych posiedzeń COP i podobnych konferencji ONZ;

17. ponawia apel o przeprowadzenie dogłębnego i kompleksowego przeglądu stosunków UE z Egiptem w świetle bardzo ograniczonych postępów pod względem przestrzegania praw człowieka w Egipcie oraz tłumienia przez ten kraj sprzeciwów pomimo stałego poparcia ze strony partnerów europejskich; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, aby publicznie zajął zdecydowane stanowisko co do tego, że Egipt musi uwolnić więźniów politycznych, poczynić konkretne postępy pod względem praw człowieka, zaprzestać tortur i zbadać ich stosowanie oraz zaprzestać masowego nadużywania aresztowań tymczasowych i zakazów podróży w celu tłumienia rzeczywistych lub wymaganych protestów, i są to niezbędne warunki poprawy stosunków i współpracy UE z Egiptem; ponownie wzywa państwa członkowskie UE, aby rozważyły przyjęcie ukierunkowanych sankcji wobec osób najbardziej odpowiedzialnych za brutalne represje w tym kraju; apeluje o większą przejrzystość wszystkich form wsparcia finansowego lub szkoleń oferowanych Egiptowi przez UE, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju oraz Europejski Bank Inwestycyjny;

18. apeluje do wszystkich państw członkowskich UE o pełne stosowanie się do konkluzji Rady UE z 21 sierpnia 2013 r., w których zapowiedziano zawieszenie pozwoleń na eksport wszelkiego sprzętu wykorzystywanego do represji wewnętrznych, w tym technologii służących inwigilacji używanych do śledzenia dysydentów;

19. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi Arabskiej Republiki Egiptu.
